

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΙΤΗΣΗ - ΠΡΟΣΦΥΓΗ

Ελένης Σπανοπούλου του Βασιλείου, συνταξιούχου δημοσιογράφου, κατοίκου Αθηνών, Κόνιαρη 20.

ΚΑΤΑ

του επαγγελματικού σωματείου με την επωνυμία «Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών» (ΕΣΗΕΑ), που εδρεύει στην Αθήνα, Ακαδημίας 20, όπως εκπροσωπείται κατά νόμο,

I. Οι διάδικοι

1. Είμαι συνταξιούχος δημοσιογράφος και τακτικό μέλος της αντίδικης από το 1978 με αριθ. μητρώου 1239 (ενώ σήμερα αριθμεί περί τις 6.500 μέλη), έχοντας αναλάβει μεταξύ άλλων τις εξής θέσεις: συντάκτρια, αρθρογράφος, και αρχισυντάκτρια πολιτιστικού ρεπορτάζ των εφημερίδων Αυγή (1974-1978), Ελευθεροτυπία (1978-1980), Μεσημβρινή (1980-1981), Έθνος (1981-1989), Νέα (1989-1995), Ρεπόρτερ Πολιτιστικού και Κοινωνικού ρεπορτάζ στην Τηλεόραση της ΕΡΤ (1975-1980), αρχισυντάκτρια πολιτιστικού της ΕΡΑ και της ΕΡΑ2 (1982-1989), συντάκτρια, αρχισυντάκτρια και κριτικός εικαστικών και θεάτρου στα Περιοδικά (1972-1992): Τετράδιο, ANΤ1, Αθηνόραμα, Μικρή Οθόνη, Ραδιοτηλεόραση, Επίκαιρα, Χρόνος Εικόνες, Ταχυδρόμος. Διετέλεσα επίσης Διευθύντρια Επικοινωνίας του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών (1990-2010) καθώς και Διευθύντρια Επικοινωνίας του τηλεοπτικού σταθμού ΜΕΓΑ (2004-2008).

Από το 2001 έως σήμερα εκλέγομαι αδιάλειπτα στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ενιαίου Δημοσιογραφικού Οργανισμού Επικουρικής Ασφάλισης Περίθαλψης-ΝΠΙΔ (εφεξής ΕΔΟΕΑΠ) και από το 2009 εξελέγη με συντριπτική πλειοψηφία πρόεδρος αυτού και μάλιστα η πρώτη γυναίκα πρόεδρος ασφαλιστικού ταμείου στην Ελλάδα. Από το 2010 έως το 2013, κατείχα ως παμψηφεί εκλεγμένη τη θέση της Προέδρου του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Αυτοδιαχειριζόμενων Ταμείων Υγείας (ΟΑΤΥΕ), ούσα η πρώτη γυναίκα πρόεδρος ομοσπονδίας στην Ελλάδα ενώ το 2011

εξελέγην ομόφωνα στις Βρυξέλλες από 27 χώρες - μέλη, αντιπρόεδρος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοδιαχειριζόμενων Ταμείων (AIM).

Σε όλη την επαγγελματική μου σταδιοδρομία εργάστηκα με αξιοπρέπεια επιδεικνύοντας υψηλού βαθμού ήθος, ακεραιότητα και εντιμότητα και τηρώντας απαρέγκλιτα όλους τους κανόνες που απορρέουν από τον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας και το καταστατικό της ΕΣΗΕΑ. Ουδέποτε στα 40 χρόνια της πορείας μου στον χώρο του Τύπου και των ΜΜΕ κατηγορήθηκα από κανένα και ιδίως από συνάδελφο για απρεπή, παραβατική ή αντιδημοσιογραφική ενέργεια ή αντιδεοντολογική ή αντισυναδελφική συμπεριφορά, ούτε βρέθηκα ποτέ άλλοτε πειθαρχικώς ελεγκτέα από οποιοδήποτε θεσμικό όργανο.

2. Η αντίδικη ιδρύθηκε το 1914 ως επαγγελματικό σωματείο με την αρχική επωνυμία "ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ". Το καταστατικό της εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 116/1915 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών. Το 1924 μετονομάστηκε σε «ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΑΘΗΝΑΪΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ» και το 1947 σε «ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ» (Ε.Σ.Η.Ε.Α.) ύστερα από τις σχετικές τροποποιήσεις του καταστατικού της, που εγκρίθηκαν με τις υπ' αριθμ. 6042/1924, 7603/1947, 8786/1951, 7057/1965, 434/1969, 1440/1973 και 3203/1978 αποφάσεις του ίδιου δικαστηρίου.

II. Ιστορικό της διαφοράς

3. Στις 23.6.2012 συγκλήθηκε για τρίτη συνεχή φορά η Γενική Συνέλευση του ΕΔΟΕΑΠ, της οποίας νομίμως προήδρευα, κατόπιν δύο αποτυχημένων προσπαθειών συγκρότησής της λόγω ελλείψεως της απαιτούμενης από το Καταστατικό απαρτίας. Κατά την έναρξη της συνεδρίασης υπέγραψαν παρόντες 1.344 μέτοχοι-μέλη. Ο ΕΔΟΕΑΠ αριθμεί 9.693 μετόχους -μέλη και ως εκ τούτου απαιτείτο να παρευρίσκονταν τουλάχιστον 969 μέτοχοι-μέλη.

Περί τις 22:00, ως προεδρεύουσα, ειδοποιήθηκα από τον υπεύθυνο του ξενοδοχείου ότι η αίθουσα έπρεπε να παραδοθεί, καθώς η μίσθωσή της ήταν μέχρι τις 19:00. Στη αίθουσα βρίσκονταν την ώρα εκείνη περί τα 250- 270 άτομα. Έτσι, αφού προηγουμένως συμβουλευτήκα τους παριστάμενους νομικούς συμβούλους οι

οποίοι μου επέδειξαν το σχετικό άρθρο του καταστατικού, έκανα ως είχα δικαίωμα χρήση της σχετικής του διάταξης και ανακοίνωσα ότι, λόγω του περασμένου της ώρας, της μη ολοκλήρωσης παρουσιάσεων και τοποθετήσεων όλων των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης αλλά και κυρίως λόγω της αποχώρησης πολλών μελών με συνέπεια την έλλειψη της από το καταστατικό του ΕΔΟΕΑΠ απαιτούμενης απαρτίας, η Γενική Συνέλευση θα διακοπτόταν και θα συνεχιζόταν σε άλλη ημερομηνία με τα ίδια θέματα. Επακολούθησαν έντονοι διαξιφισμοί, προπηλακισμοί και διαπληκτισμοί, που ξεπερνούσαν κατά πολύ τα όρια του πολιτικού, συνδικαλιστικού, αλλά και του ανθρώπινου πολιτισμού που με ανάγκασαν να αποχωρήσω.

Σε αυτό το κλίμα και εγκλωβισμένος κάτω από την πίεση αυτών των γεγονότων, όπως ο ίδιος παραδέχεται, ο Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΔΟΕΑΠ δέχθηκε τον ρόλο του προεδρεύοντος και προχώρησε σε ψηφοφορίες επί θεμάτων της ημερήσιας διάταξης, χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η παρουσίαση και ο διάλογος επ αυτών και χωρίς, όπως αποδεικνύεται από την καταμέτρηση των ψήφων, να υπάρχει η προβλεπόμενη νόμιμη απαρτία.

4. Τη Γενική Συνέλευση αυτή ακολούθησε σειρά απίστευτων αντιδεοντολογικών και αντισυναδελφικών ενεργειών σε βάρος μου και σωρεία παραταξιακών ανακοινώσεων, κομματικών δημοσιεύσεων, κατάπτυστων υβριστικών και συκοφαντικών δημοσιευμάτων

5. Στις 28.6.2012, υπό τη θεσμική μου ιδιότητα ως Προέδρου του Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ, εξέδωσα την ακόλουθη δήλωση, η οποία αναρτήθηκε στην επίσημη ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ, αφού πρώτα ενημέρωσα για αυτήν μου την ενέργεια τα μέλη του Δ.Σ. Η δήλωσή μου αυτή, πρώτη και μοναδική αναρτημένη στην ιστοσελίδα του Ταμείου στα δώδεκα χρόνια που το υπηρέτησα ως μέλος του Δ.Σ., έχει ως εξής:

«ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ ζητάω συγγνώμη για την εύλογη αγωνία που προκάλεσε στον Κλάδο η ανακοίνωση για την ΤτΕ την επομένη των βουλευτικών εκλογών. Ανθρώπινο λάθος μας, που έγινε σε μια πανελλαδική και πανευρωπαϊκή συγχυτική ατμόσφαιρα.

Ο ΕΔΟΕΑΠ δεν κατέρρευσε αλλά κινδυνεύει σοβαρά από: Το

εγκληματικό κούρεμα της 9ης Μαρτίου, την αδιαφανή διαχείριση των Αποθεματικών του από την Τράπεζα Ελλάδος και αποδεδειγμένα διοικητικά λάθη στο πάλοι ποτέ εύρωστο παρελθόν του. Όλα τα έχω δημόσια καταγγείλει.

Σε αντίθεση με το «Κοινωνικό» Ασφαλιστικό Σύστημα της χώρας που καταρρέει, το Αυτοδιαχειριζόμενο και Αυτοδιοικούμενο Ταμείο μας, με απολύτως Καταστατικές και ομόφωνες αποφάσεις του ΔΣ, έχοντας έγκαιρα λάβει μέτρα, είναι σε θέση να καταβάλει κανονικά τις Συντάξεις, να παρέχει υψηλής Ποιότητας Περίθαλψη και να στηρίζει με κοινωνικές παροχές τους 20000 ασφαλισμένους του για το 2012 μέχρι και το 2014.

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΝΩ όλους τους ασφαλισμένους μας ότι τα διαθέσιμα του ΕΔΟΕΑΠ είναι 60.668.483,02 € (7/6/2012) και αφορούν στην κάλυψη πάγιων και λειτουργικών αναγκών μας. Τα χρήματά μας είναι μέχρι το τελευταίο ευρώ κατατεθειμένα στους τραπεζικούς λογαριασμούς του Οργανισμού. Είναι χρήματα για τη διαχείριση των οποίων από τον Καταστατικό μας νόμο ρητά την ευθύνη έχει η Διοίκηση και αποτελούν την περιουσία των σκληρά εργαζόμενων της Ενημέρωσης.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ, ότι το υπόλοιπο του τραπεζικού λογαριασμού του ΕΔΟΕΑΠ στην ΤτΕ είναι, στις 7/6/2012, 90.312.441,47 € και όχι 5.618.934,25 € όπως υποστηρίζει ο κ. Γ. Προβόπουλος. Και χαιρετίζω το γεγονός ότι η Εισαγγελική Αρχή διερευνά τη διαχείριση των Αποθεματικών μας από τα 115.312.441,47 € της 9ης και όχι από τα 59.097.624,42 € της 12ης Μαρτίου 2012.

ΜΕ ΚΑΘΑΡΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ και εντολή των Ενώσεων του Κλάδου ψήφισα ΟΧΙ στο κούρεμα και θα αντιστέκομαι στο PSI με όλες μου τις δυνάμεις, τις οποίες αντλώ μόνο από τις Αξίες που υπηρετώ και από τους συναδέλφους, που με τίμησαν με την ψήφο τους και με εμπιστεύονται. Είμαι ανοιχτή σε κάθε έλεγχο.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ θα πρέπει να δώσει λόγο

στη Δικαιοσύνη όχι μόνο για τα Αποθεματικά του ΕΔΟΕΑΠ, αλλά για το Κοινωνικό Κεφάλαιο όλων των Ασφαλιστικών Ταμείων της χώρας που υποχρεώθηκαν με νόμο, να εμπιστευθούν την, όπως αποδεικνύεται απολύτως αδιαφανή διαχείρισή της, πριν και μετά το PSI.

Αυτή την ευθύνη αναλαμβάνω προσωπικά στο ακέραιο και στο μέρος που μου αναλογεί!

Η κατάσταση είναι κρίσιμη. Καλώ όλους τους ασφαλισμένους και τις Ενώσεις μας, με ψυχραιμία να σταθμίσουν ποιός είναι ο πραγματικός εχθρός. Αν είναι η Σπανοπούλου, η παραίτησή μου στη διάθεσή τους...

ΔΗΛΩΝΩ ότι αν η νόμιμη πλειοψηφία ζητήσει κάλπη φυσικά και θα την έχει.

Αν ο Κλάδος επιλέξει να παραδώσει τον ΕΔΟΕΑΠ σε αυτούς που καθοδηγούν, βρίζουν και βιαιοπραγούν ενάντια σε δημοκρατικά εκλεγμένους εκπροσώπους του, τότε ο υποψήφιος Βουλευτής του ΚΚΕ, Γιώργος Φιλιππάκης χτυπώντας εμένα και άλλους συναδέλφους έδειρε τον ίδιο του τον εαυτό. Δεν αξίζει ούτε να τον μηνύσω!

Αυτοί που βρήκαν την ευκαιρία, γιατί δυστυχώς τους δόθηκε, να επιχειρήσουν τη διοικητική άλωση του ΕΔΟΕΑΠ για παραταξιακά και κομματικά οφέλη είναι εκείνοι που διέλυσαν την ΕΣΗΕΑ και άφησαν τον κλάδο ανυπεράσπιστο στην πολιτική αసుδοσία, τα εργοδοτικά συμφέροντα και την ανεργία.

Ως δημοκρατικά εκλεγμένη Πρόεδρος του ΕΔΟΕΑΠ έχω το νόμιμο καθήκον και την ηθική υποχρέωση να προστατεύσω με κάθε νόμιμο μέσο τον Οργανισμό από πιθανή επανάληψη των τραμπουκισμών της Γενικής Συνέλευσης.

Ως μέλος της ΕΣΗΕΑ ντρέπομαι γιατί ανήκω σε συνδικαλιστικό σωματείο που ΔΕΝ καταδίκασε απερίφραστα τη βία!

ΕΥΧΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΩ τα μέλη του ΔΣ να υποστηρίξουν τις προτάσεις που καταθέτω στη σημερινή συνεδρίαση, να συμβάλουν με γόνιμο και υπεύθυνο προβληματισμό για την εκτίμηση και αντιμετώπιση της

κατάστασης και να δοθεί διέξοδος με γνώμονα μόνο τη νομιμότητα, τη διαφάνεια, τη δημοκρατικότητα, το Καλό του Ταμείου μας, την αξιοπρέπεια και την ευθύνη καθενός ξεχωριστά και όλων ΜΑΖΙ.

Στη ζωή, στη δουλειά και στον ΕΔΟΕΑΠ έχω έμπρακτα αποδείξει ότι παλεύω όρθια μέχρι το τέλος και δεσμεύομαι ότι θα συνεχίσω.».

6. Στις 24.7.2012, κατά την υπ' αριθ. 54/24.7.2012 συνεδρίασή του, το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο (ΠΠΣ) της αντίδικης, αποφάσισε την αυτεπάγγελτη πειθαρχική μου δίωξη, με το εξής πειθαρχικό κατηγορητήριο:

«...Το ΠΠΣ εξέτασε την από 12.7.12 ανακοίνωση-καταγγελία του Εποπτικού Οργάνου Δεοντολογίας στην οποία, μεταξύ άλλων, αναφέρεται:

“Το Εποπτικό Όργανο Δεοντολογίας θεωρεί αναγκαίο να επισημάνει απαράδεκτες πρακτικές που συνδέονται με την τελευταία Γενική Συνέλευση του ΕΔΟΕΑΠ.

1. Στην προγραμματισμένη Συνέλευση της 23.06.12, η μαζική προσέλευση των ασφαλισμένων, με την έκδηλη ανησυχία για τα συμβαίνοντα στον ασφαλιστικό μας οργανισμό, εξασφάλισε την απαραίτητη παρουσία για την απαρτία και άρχισε η συνεδρίαση.

Παρότι για πάνω από επτά ώρες συνεχίζονταν οι ομιλίες, εκατοντάδες μέλη, αγωνιώντας για την πορεία του Οργανισμού, συνέχισαν να παραμένουν στις θέσεις τους, αναμένοντας τις ψηφοφορίες.

Και τότε συνέβη το πρωτοφανές και απαράδεκτο. Η πρόεδρος του ΔΣ Ελένη Σπανοπούλου, που προήδρευε στη Συνέλευση, επιχείρησε τη διάλυση της συνεδρίασης, δηλώνοντας ότι αποχωρεί και λύει τη συνέλευση, λόγω ελλείψεως απαρτίας. Προκαλώντας την γενική αγανάκτηση που οδήγησε και σε επεισόδια σε βάρος της, τα οποία αναμφίβολα αποδοκιμάζονται.

Η συνέλευση συνεχίστηκε με την προεδρία του αντιπροέδρου (Π. Νεστορίδης) και στις ψηφοφορίες που ακολούθησαν του 90% και πλέον καταψήφισε τις προτάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, ζητώντας και την παραίτηση του.

Το Εποπτικό Όργανο Δεοντολογίας καταγγέλλει ως απόλυτα αντιδεοντολογική την ως άνω συμπεριφορά της Ελένης Σπανοπούλου,

που εντάσσεται σε μία προκλητική μεθόδευση με στόχο την αποτροπή της ψηφοφορίας. Επισημαίνεται πως ποτέ στο παρελθόν, παρότι λίγες δεκάδες (και όχι εκατοντάδες) μελών παρέμεναν μέχρι το τέλος των συνελεύσεων, καθώς η πλειοψηφία εργάζεται, κανένας και βέβαια ούτε η κα Σπανοπούλου έθεσαν θέμα απαρτίας.

Το ΕΟΔ υπογραμμίζει ότι τέτοιες καταχρηστικές και απαράδεκτες συμπεριφορές, που καταφανώς έχουν στόχο την φήμωση των συνελεύσεων, ουσιαστικά αποβλέπουν στην παρεμπόδιση της συνδικαλιστικής λειτουργίας και είναι απόλυτα αντιδεοντολογικές και καταδικαστέες.

2. Δυστυχώς, τις επόμενες ημέρες η συν. Σπανοπούλου, πέρα από την ανακοίνωση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταχώρησε στην ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ και προσωπική της ανακοίνωση, όπου εμφανίζεται να αμφισβητεί την νομιμότητα της Γενικής Συνέλευσης ενώ στρέφεται και εναντίον συναδέλφου για επεισόδιο σε βάρος της, κατά τον ισχυρισμό της, κάτι που εκείνος, και όχι μόνο, καταγγέλλει ως απόλυτα ψευδές.

Το ΕΟΔ επισημαίνει ότι η ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ δεν αποτελεί προσωπικό φέουδο και είναι ανεπίτρεπτο να χρησιμοποιείται για διασυρμό οποιουδήποτε συναδέλφου, με θέματα προσωπικού χαρακτήρα. Αποτελεί κατάχρηση της ιστοσελίδας του ασφαλιστικού Οργανισμού, απ' όπου και επιβάλλεται η άμεση αφαίρεση του κειμένου, με ευθύνη και του Διοικητικού Συμβουλίου. Το Καταστατικό και ο Κώδικας Δεοντολογίας προβλέπουν συγκεκριμένες διαδικασίες στα Πειθαρχικά Συμβούλια, ώστε και οι δύο πλευρές να έχουν το δικαίωμα της άποψης. Η παραγνώριση των θεσμοθετημένων αυτών διαδικασιών, όπως στην συγκεκριμένη περίπτωση, αποδοκιμάζεται έντονα από το Καταστατικό και τις αρχές Δεοντολογίας”.

Επιπλέον, η συν. Σπανοπούλου αντιμετώπισε με περιφρόνηση την ως άνω υπόδειξη του ΕΟΔ για αφαίρεση από την ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ την ως άνω προσωπική της ανακοίνωση, με την οποία επιχειρούσε να αμφισβητήσει την νομιμότητα της συνεδρίασης του κυρίαρχου οργάνου

του ΕΔΟΕΑΠ, της Γενικής Συνέλευσης. Θέση που πολλά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού δεν υιοθέτησαν, παραμένοντας, όπως είχαν καθήκον, στη συνεδρίαση και μετέχοντας στις ψηφοφορίες.

Επίσης, με την ίδια ως άνω ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Οργανισμού, με τη διαδικασία του μονολόγου, συνέχισε να επιχειρεί δημόσιο διασυρμό συναδέλφου, όπως στην ως άνω καταγγελία του ΕΟΔ αναφέρεται.

Με βάση τα ανωτέρω, το ΠΠΣ ασκεί αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη της συν. Ελένης Σπανοπούλου για παράβαση των κάτωθι διατάξεων:

Άρθρο 7, παρ.1, εδ. α' του Καταστατικού, κατά συρροή, που επιβάλλει στους δημοσιογράφους να επιδεικνύουν «...διαγωγή, συμπεριφορά και ήθος ανάλογες με το λειτούργημα που ασκούν».

Άρθρο 6 παρ.1, εδ. α' περιπτώσεις 1 και 2 του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, κατά συρροή, που ορίζει:

«Η συναδελφική αλληλεγγύη και ο αλληλοσεβασμός των δημοσιογράφων συμβάλλουν θετικά στις συλλογικές επαγγελματικές επιδιώξεις και στην κοινωνική εικόνα του δημοσιογραφικού επαγγέλματος. Γι' αυτό ο δημοσιογράφος οφείλει:

α. Να σέβεται την προσωπικότητα των συναδέλφων του. Να μην εκτοξεύει εναντίον τους ασύστατες κατηγορίες και να αποφεύγει τις προσωπικές αντεγκλήσεις, δημόσια και στους χώρους εργασίας.».

7. Βεβαίως τα αναφερόμενα στο ως άνω πρακτικό συνεδρίασης του ΠΠΣ για τις υποτιθέμενες εκ μέρους μου παραβάσεις του άρθρου 7 παρ.1 εδ.α' του Καταστατικού και του άρθρου 6 παρ.1 εδ.α' περ.1 και 2 του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, σε απολύτως καμία περίπτωση δεν δικαιολογούσαν την κλήση μου σε απολογία, καθ' ότι δεν υπέπεσα σε καμία από τις επικαλούμενες παραβάσεις, για τους λόγους που εκθέτω αμέσως κατωτέρω. Αυτά, μαζί και με άλλους υπερασπιστικούς μου ισχυρισμούς, πρόβαλα νομίμως και εμπροθέσμως με το από 28.9.2012 υπόμνημά μου προς το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της αντίδικης.

8. Παρόλα αυτά, στις 26.3.2013, κατά την υπ' αριθ. 82/26.3.2013 συνεδρίασή του, το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της αντίδικης, άσκησε σε βάρος μου συμπληρωματική πειθαρχική δίωξη, με το εξής πειθαρχικό κατηγορητήριο:

«... Το ΠΠΣ, αφού έλαβε υπόψη:

α) Τις από 3.07.12 διευκρινίσεις του τότε προέδρου της Εξελεγκτικής Επιτροπής του ΕΔΟΕΑΠ, συν. Γεωργίου Μέρμηγκα.

β) Τις από 3.07.12 διευκρινίσεις του τότε προέδρου της Εξελεγκτικής Επιτροπής του ΕΔΟΕΑΠ, συν. Γεωργίου Αξελού.

γ) Την από 22.01.13 κατάθεση του τότε προέδρου του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, συν. Κων/νου Τσουπαρόπουλου.

Ασκεί αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη κατά της συν. Ελένης Σπανοπούλου, συμπληρωματική της από 24.07.12 ετέρας, για τα κάτωθι πειθαρχικά παραπτώματα:

1. Γιατί συνεχώς και συστηματικά παρεμπόδιζε το έργο της Εξελεγκτικής Επιτροπής του Οργανισμού, αρνούμενη να της επιτρέψει την διενέργεια του επιβαλλόμενου ελέγχου ως προς τις αποδοχές των εκεί εργαζομένων. Επιχείρημα που προέβαλε ήταν πως δήθεν τα στοιχεία αυτά αποτελούσαν προσωπικά δεδομένα, παραγνωρίζοντας πως οι ασφαλισμένοι είναι μέτοχοι δηλαδή συνιδιοκτήτες και έχουν κάθε δικαίωμα να γνωρίζουν το ύψος των αποδοχών του Προσωπικού. Ενώ η παρεμπόδιση του ελέγχου προφανώς δίνει την δυνατότητα απόκρυψης μη νόμιμων ή χαριστικών αμοιβών, ώστε να ενθαρρύνεται η αυθαιρεσία και η αδιαφάνεια.

2. Γιατί ανάρτησε στις 28.6.12 στην ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ προσωπική της ανακοίνωση ως προέδρου του Οργανισμού, στην οποία χαρακτήριζε ως άκυρη την τελευταία Γενική Συνέλευση της 23.06.12. Παραγνωρίζοντας τις σχετικές διατάξεις που ορίζουν ότι μόνο τα Δικαστήρια μπορούν να κηρύξουν άκυρη τη Συνέλευση, ύστερα από προσφυγή και μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία, που ήδη στην συγκεκριμένη περίπτωση, παρήλθε χωρίς να υπάρξει τέτοια κίνηση.

Έτσι με την ενέργεια της αυτή, παραβιάζοντας το καθήκον της, αντιποιείτο την Δικαστική Εξουσία και κατά τρόπο απαράδεκτο παραπληροφορούσε τα μέλη του ΕΔΟΕΑΠ.

Παράβαση του άρθρου 7 παρ. 1 εδ. α' του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ, και του άρθρου 6, παρ. α' του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.».

9. Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της αντίδικης, με την υπ' αριθ. 25/2013 απόφασή του, με έκρινε πειθαρχικά ελεγκτέα και μου επέβαλε την ποινή της προσωρινής διαγραφής από την αντίδικη και τα μητρώα της. Αντιγράφω το διατακτικό της εν λόγω απόφασης:

«... Περίληψη:

Η συν. Ελένη Σπανοπούλου, κρίθηκε ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέα:

α) Για την αντιδεοντολογική κίνηση να επιχειρήσει την αυθαίρετη λύση της από 23.06.12 Γενικής Συνέλευσης του ΕΔΟΕΑΠ.

Ποινή: Παμψηφεί προσωρινή διαγραφή έξι μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

β) Για την περιφρόνηση της υπόδειξης του Εποπτικού Οργάνου Δεοντολογίας, να αποσύρει συγκεκριμένη προσωπική της ανακοίνωσης από την ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ.».

Ποινή: Παμψηφεί προσωρινή διαγραφή ενός έτους από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

γ) Για την αντιποίηση Δικαστικής Αρχής, χαρακτηρίζοντας στην ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ άκυρη τη συνέχιση της Γενικής Συνέλευσης μετά την αποχώρηση της.

Ποινή: Κατά πλειοψηφία (4-1) προσωρινή διαγραφή έξι μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η μειοψηφία πρότεινε την προσωρινή διαγραφή 3 μηνών.»

10. Κατά της ως άνω απόφασης άσκησα νομίμως και εμπροθέσμως την από 7.1.2013 έφεσή μου ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης, για τους λόγους που αντιγράφω ενδεικτικά και αποσπασματικά:

«...Εκκαλώ την από 23.12.2013 επιδοθείσα σε εμένα απόφαση αυτή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 24 του Εσωτερικού Κανονισμού των

Πειθαρχικών Συμβουλίων της Ενώσεως Συντακτών Η.Ε.Α., διότι (α) κατά παράβαση κάθε στοιχειώδους κανόνα σεβασμού των συνταγματικών μου δικαιωμάτων, παραπέμφθηκα και κρίθηκα πειθαρχικά ελεγκτέα με ένα κατηγορητήριο έμπλεο μεροληπτικότητας, αοριστίας, συκοφαντικό και ψευδές, (β) κατά κακή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και αποδείξεων κρίθηκα πειθαρχικά ελεγκτέα και μου επιβλήθηκαν οι ανωτέρω ποινές, ενώ (γ) κατά παραβίαση των άρθρων 21 και 22 του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της Ενώσεως Συντακτών Η.Ε.Α. η εκκαλουμένη στερείται αιτιολογίας, άλλως φέρει ανεπαρκή αιτιολογία, ενώ δεν στηρίζεται ως θα έπρεπε, σε αποδεδειγμένα πραγματικά γεγονότα, αλλά σε απλές υπόνοιες, που ουδόλως επιβεβαιώθηκαν ή αποδείχτηκαν με τους μάρτυρες, καθώς και σε πλήθος υβριστικών και μεροληπτικών χαρακτηρισμών τους οποίους αναπαράγει.

Συγκεκριμένα, η εκκαλουμένη δεν κατορθώνει να κρύψει ότι δεν διώκομαι και τιμωρούμαι επειδή παραβίασα κάποια Διάταξη ή Κανονισμό, αλλά αποκλειστικώς και μόνο επειδή η συνδικαλιστική ηγεσία της Ε.Σ.Η.Ε.Α. επιχειρεί να με θυσιάσει ως εξιλαστήριο θύμα.».

11. Αυτά, μαζί και με άλλους υπερασπιστικούς μου ισχυρισμούς, πρόβαλα νομίμως και εμπροθέσμως και με το από 6.2.2014 υπόμνημά μου προς το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της αντίδικης.

Παρά ταύτα, το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της αντίδικης, με την υπ' αριθ. 4/2014 απόφασή του, επικύρωσε την απόφαση του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου ως προς τις δύο από τις τρεις κατηγορίες (απαλλάσσοντας με από την κατηγορία της αντιποίησης δικαστικής αρχής) και διατήρησε τις ποινές της προσωρινής διαγραφής μου (ενός έτους και έξι μηνών) από την αντίδικη και τα μητρώα της. Αντιγράφω από την απόφαση:

«... Περίληψη:

Η συν. Ελένη Σπανοπούλου, κρίθηκε ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέα:

α) Για την αντιδεοντολογική κίνηση να επιχειρήσει την αυθαίρετη λύση της από 23.06.12 Γενικής Συνέλευσης του ΕΔΟΕΑΠ.

Ποινή: Παμψηφεί προσωρινή διαγραφή έξι μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

β) Για την περιφρόνηση της υπόδειξης του Εποπτικού Οργάνου Δεοντολογίας, να αποσύρει συγκεκριμένη προσωπική της ανακοίνωση από την ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ.».

Ποινή: Παμψηφεί προσωρινή διαγραφή ενός έτους από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

γ) Για την αντιποίηση Δικαστικής Αρχής, χαρακτηρίζοντας στην ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ άκυρη τη συνέχιση της Γενικής Συνέλευσης μετά την αποχώρηση της, κρίθηκε παμψηφεί πειθαρχικά μη ελεγκτέα, λόγω αμφιβολιών.».

12. Η απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου είναι σαφώς μεροληπτική σε βάρος μου. Αρκεί μόνο να τονίσω ότι πολλοί απ' τους μάρτυρες στη διαδικασία του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου ήταν οι ίδιοι που υποκίνησαν τα επεισόδια στην ταραχώδη Γενική Συνέλευση της 23ης Ιουνίου 2012, όπως σαφώς προκύπτει από τα αναρτημένα στο διαδίκτυο πρακτικά της Γ.Σ., και συγκεκριμένα οι κ.κ. Μέρμηγκας, Σαββίδης, Τσαλαπάτης και Νταουντάκη. Μάλιστα, ο κ. Μέρμηγκας ήταν συνυποψήφιος μου σε εκλογές του ΕΔΟΕΑΠ και παραιτήθηκε τελευταία στιγμή! Και η ίδια η πρόεδρος του Δευτεροβάθμιου, η κ. Μίμη Τουφεξη, ήταν υποψήφια στις εκλογές για το Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ και δεν εξελέγη.

Επιπλέον, η ανυπαρξία κάθε υπαγωγής περιστατικού σε πειθαρχικό κανόνα, η πλήρης έλλειψη αιτιολογίας, ουσιαστικής και νομικής βασιμότητας, αποδεικνύουν περίτρανα την μεροληψία των πειθαρχικών οργάνων σε βάρος μου (για όλα αυτά επιφυλάσσομαι παντός δικαιώματός μου), αλλά και ότι η προσβαλλομένη είναι παράνομη και ακυρωτέα.

13. Πράγματι, οι παραπάνω δύο αποφάσεις των δύο Πειθαρχικών Συμβουλίων της αντίδικης, η ανακοίνωση - «υπόδειξη» του Εποπτικού Οργάνου Δεοντολογίας, αλλά και πολλές καταθέσεις «μαρτύρων» που δόθηκαν στο πλαίσιο των προαναφερθεισών «πειθαρχικών διαδικασιών», βρίθουν συκοφαντικών και αναπόδεικτων ισχυρισμών, ενώ είναι έμπλεες μεροληψίας και -γιατί να φοβόμαστε

τις λέξεις;- προσωπικής κακίας και συνδικαλιστικού μίσους εναντίον μου.

Με αυτές, η αντίδικη -αλλά και φυσικά πρόσωπα, καθώς και νομικά, έναντι όλων των οποίων επιφυλάσσομαι κάθε δικαιώματος- προσέβαλαν βαρύτατα την προσωπικότητα, την τιμή και την υπόληψή μου ως Δημοσιογράφου, Συνδικαλίστριας, Πολίτη και Ανθρώπου, ενώ παραβίασαν βάναυσα και σωρεία συνταγματικών διατάξεων που κατοχυρώνουν δικαίωμά μου να μετέχω σε Σωματείο (στην αντίδικη), το δικαίωμα μου να εκφράζω και να διαδίδω προφορικά, γραπτά και δια του τύπου τους στοχασμούς μου:

(i) διαγράφοντάς με παρανόμως από την αντίδικη,

(ii) εμφανίζοντάς με αναληθώς στο Πανελλήνιο ως δήθεν διαπράξασα πειθαρχικά παραπτώματα που δικαιολογούν τη διαγραφή μου από την αντίδικη

(iii) υποδεικνύοντας ή μάλλον επιβάλλοντας μου να αποσύρω την ανακοίνωση, που εξέδωσα υπό την ιδιότητα της Προέδρου του Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ, από την ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ, γεγονός που συνιστά ευθεία παραβίαση της απαγόρευσης λογοκρισίας και της ελευθερίας της έκφρασης, που αποτελούν δικαίωμα αλλά και καθήκον μου ως πολίτη αλλά και ως δημοσιογράφου,

(iv) αλλά και μεθοδεύοντας παρανόμως την αποστέρηση του δικαιώματος συμμετοχής μου στις αρχαιρεσίες της 17ης και 18ης Σεπτεμβρίου 2014 για την εκλογή αντιπροσώπων για το 7ο τακτικό Πανελλαδικό Συνέδριο της ΠΟΕΣΥ (Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ενώσεων Συντακτών) καθώς και στις αρχαιρεσίες του ΕΔΟΕΑΠ, οι οποίες πρόκειται να διεξαχθούν την άνοιξη του 2015.

14. Ενόψει των προαναφερθέντων, νόμιμος λόγος συντρέχει (βλ. παρακάτω υπό IV) και έννομο συμφέρον έχω να ζητήσω από το παρόν αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (τακτική διαδικασία), δικάζον όμως κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ. παρακάτω υπό III) να ακυρωθεί η υπ' αριθ. 4/2014 απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης, καθώς και της ενσωματωμένης σε αυτήν ως άνω, υπ' αριθ. 25/2013 απόφασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης, καθώς και των πειθαρχικών διαδικασιών που ακολουθήθηκαν ενώπιόν τους, άλλως να αναγνωριστεί η ακυρότητα όλων αυτών, άλλως να ανασταλεί η ισχύς των αποφάσεων αυτών.

III. Υλική και τοπική αρμοδιότητα - εφαρμοστέα διαδικασία - εμπρόθεσμη άσκηση παρούσας

15. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 88ΑΚ: «αποβολή μέλους σωματείου επιτρέπεται: 1) στις περιπτώσεις που προβλέπει το καταστατικό, 2) αν υπάρχει σπουδαίος λόγος και το αποφασίσει η γενική συνέλευση. Το μέλος που έχει αποβληθεί έχει το δικαίωμα να προσφύγει στον πρόεδρο των πρωτοδικών μέσα σε δύο (2) μήνες από του του γνωστοποιήθηκε η απόφαση, αν η αποβολή έγινε αντίθετα προς τους όρους του καταστατικού ή αν δεν υπήρχαν σπουδαίοι λόγοι για την αποβολή του».

Από την παραπάνω διάταξη, όπως παγίως γίνεται δεκτό¹, προκύπτει ότι για τη δραστική προστασία του μέλους εναντίον τυχόν αυθαιρέτων ενεργειών του αρμοδίου συλλογικού οργάνου με τις οποίες τούτο αποβάλλεται από τη δύναμη των μελών του, παρέχεται στο πληττόμενο μέλος η δυνατότητα δικαστικής προστασίας με την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος της προσφυγής. Η προσφυγή αυτή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3 παρ.2 του ΕισΝΚΠολΔ, εκδικάζεται από το μονομελές πρωτοδικείο της έδρας του σωματείου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων αρθ. 682, 686, επ. ΚΠολΔ. Δεν πρόκειται για γνήσια υπόθεση ασφαλιστικών μέτρων, αλλά για υπόθεση που για λόγους ταχύτητας εκδικάζεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Με τη διαδικασία αυτή δεν ρυθμίζεται προσωρινώς η διαφορά, αλλά τέμνεται οριστικώς. Για το βαθμό της δικανικής πεποιθήσεως του δικαστηρίου αρκεί πιθανολόγηση των ισχυρισμών των διαδίκων (ΚΠολΔ 690 παρ.1), όμως δεν αναγνωρίζεται η δυνατότητα ανακλήσεως, (ΚΠολΔ 696), αφού παρέχεται η δυνατότητα ασκήσεως ενδίκων μέσων (εφέσεως, αναιρέσεως) μη εφαρμοζομένης της διατάξεως του άρθρου 699 ΚΠολΔ που αποκλείει τη δυνατότητα αυτή στις γνήσιες υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων².

¹ αντιγράφω από την ΑΠ 490/2001 ΕλλΔνη 2002.46. Βλ. και τις όμοιες ΕΑ 6680/2007 ΕλλΔνη 2008.1528, ΕΘ 1316/2011 Αρμ 2011.1796, ΜΠΣπαρτης 907/2005 ΕλλΔνη 2008.634. Βλ. ad hoc για την εναγομένη, ΜΠΑ 3124/2014 αδημοσ.

² Βλ. σχετ. ΟΛΑΠ 754/1986

16. Επομένως, δεδομένης της έδρας της αντίδικης, αρμόδιο για να δικάσει είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (τακτική διαδικασία), το οποίο οφείλει να εφαρμόσει την κατά τα ανωτέρω διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

17. Σημειωτέον, τέλος, ότι η προσβαλλόμενη με την παρούσα, απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της αντίδικης στις 17.7.2014 και μου γνωστοποιήθηκε την 18.7.2014, οπότε και μου κοινοποιήθηκε η υπ' αριθ. πρωτ. 489/10.07.2014 επιστολή της προέδρου του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, κ. Μιμής Τουφεξή. Συνεπώς η παρούσα ασκείται εμπροθέσμως.

IV. Λόγοι ακυρότητας (άλλως και επικουρικός, ακυρωσίας).

IV.1. Κακή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και αποδείξεων.

18. Τόσο το Πρωτοβάθμιο όσο και το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο προέβησαν σε μονομερή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης, παραλείποντας να λάβουν υπόψη τα όσα είχα ήδη υποστηρίξει με το από 28.9.2012 υπόμνημά μου.

Συγκεκριμένα, η μόνη αλήθεια είναι ότι όλες οι ενέργειες για τις οποίες κρίθηκα πειθαρχικώς ελεγκτέα έλαβαν χώρα στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων μου ως νόμιμης Προέδρου της Γενικής Συνέλευσης του ΕΔΟΕΑΠ, τις εργασίες της οποίας συντόνισα, σεβόμενη αποδεδειγμένα και τηρώντας απολύτως τόσο τις αρχές, τη διαγωγή και το ήθος του Δημοσιογραφικού Λειτουργήματος, όσο και το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης της γνώμης όλων των συμμετεχόντων, ακόμη και αυτών που με εξύβριζαν και με λοιδορούσαν και έφτασαν ακόμα και στο σημείο να ασκήσουν σωματική βία εναντίον μου. Ειδικότερα επισημαίνω τα εξής:

IV.1.1. Η διακοπή και μετάθεση σε άλλη ημερομηνία με την ίδια ημερήσια διάταξη της από 23.6.2012 Γενικής Συνέλευση ήταν επιβεβλημένη σύμφωνα με το Καταστατικό του ΕΔΟΕΑΠ.

19. Η συνεδρίαση ξεκίνησε στις 14:40 και εκτυλίχθηκε σε πρωτοφανές κλίμα

ύβρεων, χλευασμών, βιαιότητας και προπηλακισμών. Μετά από 7 ώρες συνεδρίασης, ειδοποιήθηκα ότι η αίθουσα πρέπει να εκκενωθεί το επόμενο ημίωρο λόγω λήξης της μίσθωσης της. Συγχρόνως, διαπίστωσα ότι ο αριθμός των παρευρισκόμενων μελών υπολείπεται καταφανώς του αριθμού της απαιτούμενης απαρτίας. Συνακόλουθα, **ΟΦΕΙΛΑ**, ως νόμιμη πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης, να εφαρμόσω το Καταστατικό που προβλέπει ρητά ότι όταν ο χρόνος σε σχέση με τη συζήτηση όλων των θεμάτων της νόμιμης ημερήσιας διάταξης δεν επαρκεί (όπως εκείνο το βράδυ της 23ης Ιουνίου 2012) ο πρόεδρος **δ ι α κ ο π τ ε ι και μεταθέτει τη Γενική Συνέλευση με τα ίδια θέματα σε άλλο χρόνο**.

20. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 25 § 5 του Καταστατικού του ΕΔΟΕΑΠ, «η Γενική Συνέλευση έχει απαρτία όταν είναι παρόντες σε αυτήν τουλάχιστον το 1/3 των μετόχων-μελών, αφού αφαιρεθεί ο αριθμός όσων τυχόν απουσιάζουν στο εξωτερικό και των ασθενών που η μετακίνησή τους είναι αδύνατη. Όταν δεν πραγματοποιείται απαρτία, καλείται μέσα σε οκτώ μέρες δεύτερη Γενική Συνέλευση, με την ίδια διαδικασία και με τα ίδια θέματα, και στην περίπτωση αυτή για την απαρτία απαιτείται το ¼ των μετόχων-μελών. Αν και πάλι δεν επιτευχθεί απαρτία καλείται μέσα σε οκτώ μέρες τρίτη Γενική Συνέλευση, οπότε απαρτία καλείται μέσα σε οκτώ μέρες τρίτη Γενική Συνέλευση, οπότε απαρτία θεωρείται η παρουσία των 1/10 τουλάχιστον των μετόχων-μελών. Αν και πάλι δεν επιτευχθεί απαρτία, δεν μπορεί να κληθεί άλλη Γενική Συνέλευση με τα ίδια θέματα προτού περάσει χρονικό διάστημα ενός μηνός. Η Γενική Συνέλευση που συγκαλείται με αυτόν τον τρόπο θεωρείται πρώτη».

Η εν λόγω Γενική Συνέλευση συνεδρίαζε για 3^η συνεχή φορά και ελλείπει απαρτίας κατά τις δύο προηγούμενες απαιτούσε την παρουσία του 1/10 των μετόχων-μελών για την προβλεπόμενη απαρτία. Κατά την έναρξή της διαπιστώθηκε η παρουσία 1.344 μετόχων-μελών σε σύνολο 9.693 μελών, συνεπώς υπήρχε η απαιτούμενη απαρτία. Ωστόσο, ο αριθμός των παρόντων μελών μειώθηκε αισθητά κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, με αποτέλεσμα να μην υφίσταται πλέον η απαιτούμενη απαρτία για τη συνέχιση της συνεδρίασης της Γενικής Συνέλευσης. Διότι, ως γνωστόν, σε οιοδήποτε συλλογικό σχηματισμό στον κόσμο ολόκληρο, η απαρτία δεν πρέπει να υπάρχει μόνο κατά την έναρξη (αυτό θα ήταν προδήλως

αντιδημοκρατικό), αλλά καθ' όλη τη διάρκεια της Συνέλευσης.

21. Την ορθότητα των παραπάνω επιβεβαιώνει η από 27.6.2012 Γνωμοδότηση του Ομότιμου Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Μιχ. Π. Σταθόπουλου. Επί του συγκεκριμένου ζητήματος, η εν λόγω Γνωμοδότηση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι κατόπιν της διαπίστωσης της οφθαλμοφανούς έλλειψης απαρτίας κατά το τέλος της συνεδρίασης, τυχόν συνέχιση αυτής θα ήταν παράνομη. Συνεπώς, ως Πρόεδρος, είχα καθήκον και υποχρέωση να διακόψω τη συνεδρίαση, προκειμένου να συμμορφωθώ με τις επιταγές της διάταξης του άρθρου 25 § 5 του Καταστατικού του ΕΔΟΕΑΠ. Κι αν δεν το έπραττα, θα εδικαιούτο οιοσδήποτε να με κατηγορήσει και να με καταδικάσει για αντισυναδελφική, αντιδημοκρατική, αντιδημοσιογραφική, αντισυνδικαλιστική, αντικαταστατική και παράνομη συμπεριφορά. Αν παρανομούσα, όμως. Όχι επειδή συμμορφώθηκα προς το νόμο, προς την κατά νόμο υποχρέωση και καθήκον μου.

IV.1.2. Η από 28.6.2012 ανακοίνωσή μου στην ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ.

22. Η επίμαχη ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του ΕΔΟΕΑΠ δεν συνιστά επ' ουδενί προσωπική μου ανακοίνωση, όπως μου καταλογίζει το ΕΟΔ, αλλά αποτελεί τη θέση του θεσμικού οργάνου το οποίο νομίμως εκπροσωπούσα, για τα όσα έλαβαν χώρα κατά την από 23.6.2012 Γενική Συνέλευση. Ως Πρόεδρος του ΕΔΟΕΑΠ όφειλα να ενημερώσω το σύνολο των μετόχων-μελών του για τα γεγονότα της ως άνω Γενικής Συνέλευσης και για τα τραπεζικά διαθέσιμα του Οργανισμού.

Σε κάθε όμως περίπτωση, την εν λόγω ανακοίνωση έθεσα υπόψη του Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ, το οποίο αφού ανέγνωσε το περιεχόμενό της, ενέκρινε την ανάρτησή της. Πρόκειται για ενέργεια στην οποία προέβην υπό τη θεσμική μου ιδιότητα για την οποία ζήτησα και έλαβα την έγκριση του Διοικητικού Συμβουλίου, όχι προσωπική μου.

Στη συνέχεια, αφού δέχθηκα δριμεία κριτική από το Εποπτικό Όργανο Δεοντολογίας μέσω της από 12.7.2012 ανακοίνωσής του, έθεσα και πάλι το ζήτημα υπόψη του Δ.Σ. και έλαβα έγκριση να μην αποσύρω την εν λόγω ανακοίνωσή μου.

Παρόλα αυτά, εγκαλούμενη από το Εποπτικό Όργανο Δεοντολογίας της

αντίδικης και καταδικαστέα από το Πειθαρχικό Συμβούλιο, βρέθηκα μόνο εγώ και κανένα άλλο μέλος του Δ.Σ. Μήπως γιατί συνδικαλιστικός στόχος της αντίδικης ήμουν εγώ;;

23. Εν πάση περιπτώσει, όμως, χωρίς -ειλικρινά- καμία διάθεση να προκαλέσω, ας μου επιτραπεί να παρατηρήσω ότι δεν τιμά κανένα Δημοσιογράφο και κανένα Συλλογικό Όργανο Δημοσιογράφων, και δη των τιμημένων Ελλήνων Δημοσιογράφων και της ΕΣΗΕΑ, να λογοκρίνει Συνάδελφο, ή να του υποδεικνύει να δηλώσει ή να αποκρύψει κάτι. Ειλικρινά αδυνατώ να αντιληφθώ από πού εκπορεύεται η σχετική εξουσία και αρμοδιότητά τους και ιδίως στα πλαίσια ενός δημοκρατικού πολιτεύματος. Φρίττω που η ΕΣΗΕΑ, και το ΕΟΔ, και τα Πειθαρχικά Όργανα των Ελλήνων Δημοσιογράφων, που τόσες πολλές φορές διατράνωσαν την απέχθεια και την αντίθεσή τους προς κάθε μορφή λογοκρισίας και άσκηση Βίας, άλλαξαν στάση και με καταδίκασαν πειθαρχικώς επειδή αρνήθηκα να λογοκριθώ σε κείμενο για τα μείζονα ζητήματα του ΕΔΟΕΑΠ, αλλά και για την άσκηση άδικης και παράνομης, λεκτικής και σωματικής βίας στο πρόσωπο μου ως εκλεγμένης δημοκρατικά Προέδρου, ως δημοσιογράφου ως πολίτη και ως ανθρώπου που ποτέ δεν κατηγορήθηκε ότι έβλαψε κανένα και ιδίως συνάδελφο !!

IV.2. Η πειθαρχική μου δίωξη παραβιάζει σωρεία διατάξεων του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της ΕΣΗΕΑ.

IV.2.1 Παραβίαση άρθρου 3α του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της Ε.Σ.Η.Ε.Α

24. Την 24.09.2012 κατέθεσα ενώπιον του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών έγκληση σε βάρος του κ. Γεωργίου Φιλιππάκη -μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ- για συκοφαντική δυσφήμιση και απρόκλητο ξυλοδαρμό που έλαβαν χώρα κατά τη Γενική Συνέλευση της 23^{ης}.6.2014. Παράλληλα κατέθεσα πλήρη φάκελο με στοιχεία που είχα στη διάθεσή μου και μαρτυρίες των παρευρισκομένων, καθώς και της αρχιάτρου του ΕΔΟΕΑΠ δρ. Β. Σιατερλή, η οποία βεβαίωνε την κακή ιατρική μου κατάσταση εκείνο το βράδυ.

25. Σύμφωνα με το άρθρο 3^ο του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της Ε.Σ.Η.Ε.Α. «... Εφόσον εκκρεμεί εξεταζόμενη υπόθεση στην ποινική δικαιοσύνη, το κατά περίπτωση αρμόδιο πειθαρχικό Συμβούλιο έχει τη δυνατότητα να αναστείλει την πρόοδο της διαδικασίας, μέχρι την έκδοση απόφασης πρωτοβάθμιας ή τελεσίδικης κατά την κρίση του ...».

Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο όχι μόνο ΔΕΝ ανέστειλε την αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη σε βάρος μου, αλλά αγνόησε πανηγυρικά το περιεχόμενο της εγκλήσεως μου και των μαρτυριών των παρευρισκομένων. Μέχρι και σήμερα ΔΕΝ έχει ασκήσει πειθαρχικές διώξεις σε βάρος των μελών που δημιούργησαν τα επεισόδια και ιδίως σε βάρος του κ. Ν. Φιλιππάκη, ο οποίος - σύμφωνα και με τις μαρτυρίες άλλων παρευρισκομένων- με καθύβρισε και με γρονθοκόπησε χωρίς λόγο. Τουναντίον, με δημόσιες ανακοινώσεις της η ΕΣΗΕΑ εξακολουθεί να παρέχει «ασυλία» στον κ. Φιλιππάκη, ο οποίος τυγχάνει να είναι μέλος του Διοικητικού της Συμβουλίου. Ενδεικτικά αναφέρω την από 12/2/2013 αναρτημένη στην ιστοσελίδα της ανακοίνωση της ΕΣΗΕΑ, με την οποία καταδικάζει την άσκηση από μέρους μου των νομίμων δικαιωμάτων μου και συμπαραστέκεται στο μέλος του Δ.Σ. της, κ. Γ. Φιλιππάκη. Μάλιστα με δυσφημεί γράφοντας ότι επιχειρώ την «... ποινικοποίηση(ς) της συνδικαλιστικής (ενν. του Φιλιππάκη) δραστηριότητας ...» και τον έχω «... στοχοποιήσει ...». Αόριστα και αναληθώς ισχυρίζεται ότι υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν το αβάσιμο των κατηγοριών μου. Αναρωτιέται κανείς ποια είναι αυτά τα στοιχεία, που στη Δικαιοσύνη δεν έχουν κατατεθεί, πού τα γνωρίζει η ΕΣΗΕΑ και γιατί ο κ. Φιλιππάκης δεν έχει προσφύγει ακόμη στη Δικαιοσύνη, παρά αρκείται σε αόριστες δηλώσεις και σε - κατά το κοινώς λεγόμενο- «μ' άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε»;;;

IV.2.2 Παραβίαση άρθρου 1 του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της ΕΣΗΕΑ

26. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της ΕΣΗΕΑ «... το Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί αυτεπάγγελτα να ερευνήσει και εκδικάσει πειθαρχικό παράπτωμα. Στην περίπτωση αυτή, η έρευνα ανατίθεται εγγράφως από το Συμβούλιο σε αναπληρωματικό μέλος του, το οποίο

προβαίνει μόνο στη συγκέντρωση των στοιχείων, όπως ορίζεται σε άλλα σημεία του Κανονισμού ...».

Στην περίπτωση μου, όμως, χωρίς καμία καταγγελία το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο ζήτησε από μέλη-μετόχους του ΕΔΟΕΑΠ διευκρινίσεις σχετικά με την από την 23.06.2012 πολύωρη Γενική Συνέλευση του ΕΔΟΕΑΠ. Συγκεκριμένα, στις 03.07.2012 οι κ.κ. Γιώργος Βλαβιανός, Ελένη Δελβινιώτη, Γιώργος Μέρμηγκας, Γιώργος Αξελός και Δημήτρης Μυλωνάς, έδωσαν έγγραφες διευκρινίσεις σχετικά με τα γεγονότα που διημεΐφθησαν στη Γενική Συνέλευση του ΕΔΟΕΑΠ της 23^{ης} Ιουνίου 2012 ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου συγκροτούμενου από τους κ.κ. Γ. Κούσουλα, Ά. Δουλγεράκη, Ι. Αποστολόπουλο, Ά. Καρρέρ, Ε. Ανδριανού, Προυκάκη και Καραμπατσάκη.

Εν πάση περιπτώσει, οι προαναφερόμενοι δεν κατέγραψαν τίποτα που να αφορά σε εμένα προσωπικά ή για το οποίο να ευθύνομαι εγώ ως Πρόεδρος του Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ ή οι χειρισμοί μου. Αντίθετα, βεβαίωσαν και οι ίδιοι τα έκτροπα που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης, τα οποία ήδη είχαν δημοσιοποιηθεί στον Τύπο και τα οποία το ΠΠΣ επέλεξε να αντιπαρέλθει.

Πάρα ταύτα στις 25 Ιουλίου 2012 με την αρ. πρωτ. 986/25.7.2012 επιστολή μου κοινοποιήθηκε το από 24.07.2012 απόσπασμα πρακτικού της 54^{ης} Συνεδρίασης ΠΠΣ, με το οποίο ασκείται αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη σε βάρος μου. Κατά παράβαση του άρθρου 1 του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της ΕΣΗΕΑ, η απόφαση ελήφθη από τους ΙΔΙΟΥΣ ανθρώπους που είχαν συγκεντρώσει τις προαναφερόμενες έγγραφες διευκρινίσεις³.

Και σαν να μην ήταν αυτό αρκετό, η ασκηθείσα πειθαρχική δίωξη σε βάρος μου βασίστηκε στην από 12.07.2012 ανακοίνωση - καταγγελία του Εποπτικού Οργάνου Δεοντολογίας, η οποία καταρτίστηκε από τα ίδια άτομα. Οι οποίοι, μάλιστα, ουδέποτε φρόντισαν να κοινοποιήσουν σε εμένα την ίδια ή στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΔΟΕΑΠ την ανακοίνωσή τους, ως όφειλαν. Γιατί τότε θα την αναρτούσαμε στην ιστοσελίδα μας και θα απαντούσαμε ως ΔΣ που είναι το νόμιμο συλλογικό όργανο διοίκησης. Το ίδιο άλλωστε είχαμε συζητήσει να πράξουμε στην

³ Ήτοι από τους κ.κ. Α. Δουλγεράκη, Ι. Αποστολόπουλο, Μ. Καραμπατσάκη.

περίπτωση που ο κ. Γ. Φιλιππάκης έστειλε σχετική επιστολή. Ουδέποτε το έπραξε όμως αφήνοντας τον Ριζοσπάστη και το ΠΑΜΕ ΚΚΕ να τον υποστηρίζουν και να καταγγέλλουν με κατάπτυστα και ψευδή δημοσιεύματα την ΣΥΡΙΖΑΙΑ, αλλά Μνημονιακή Ελένη Σπανοπούλου! Θλιβερά φαινόμενα με τα οποία ουδόλως ασχολήθηκε το ΕΟΔ. Δεν θα παραλείψω, βέβαια, τα δεκάδες αισχρά δημοσιεύματα προσβλητικά, συκοφαντικά και σαφώς αντισυναδελφικά εναντίον μου που κατέκλυσαν τον Τύπο και το Διαδίκτυο χωρίς να ασχοληθούν αυτεπάγγελα το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό της ΕΣΗΕΑ! Οτι είναι εναντίον της Σπανοπούλου καλώς έχει

Αντίθετα, ό,τι με θάρρος ενυπόγραφα και με τη δύναμη της αλήθειας καταγγέλλει η Σπανοπούλου ως δημοσιογράφος, ως πολίτης, ως συνάδελφος, ως πρόεδρος του ΕΔΟΕΑΠ για τη Βία και τους τραμπουκισμούς που δέχτηκε στη Γενική Συνέλευση και από τον κ. Φιλιππάκη είναι αντισυναδελφική συμπεριφορά χωρίς ήθος!!

IV.2.3 Παραβίαση άρθρων 14 εδ. γ και 15 του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της ΕΣΗΕΑ και 18 παρ. 11 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ

27. Σύμφωνα, με το από 24.07.12 πρακτικό της 54ης Συνεδρίασης του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, διώχθηκα πειθαρχικά διότι παραβίασα «κατά συρροή» (!) το άρθρο 7 παρ. 1 εδ. α του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ που προβλέπει «... να ασκούν τη δημοσιογραφία ευσυνείδητα και με καλή πίστη, να τηρούν την επαγγελματική αλληλεγγύη και να δείχνουν διαγωγή, συμπεριφορά και ήθος ανάλογες με το λειτούργημα που ασκούν...» και το άρθρο 6 παρ. 1 εδ. α περ. 1 και 2 του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας που προβλέπει «... Η συναδελφική αλληλεγγύη και ο αλληλοσεβασμός των δημοσιογράφων συμβάλλουν θετικά στις συλλογικές επαγγελματικές επιδιώξεις και στην κοινωνική εικόνα του δημοσιογραφικού επαγγέλματος. Γι' αυτό ο δημοσιογράφος οφείλει : α. Να σέβεται την προσωπικότητα των συναδέλφων του. Να μην εκτοξεύει εναντίον τους ασύστατες κατηγορίες και να αποφεύγει τις προσωπικές αντεγκλήσεις, δημόσια και στους χώρους εργασίας ...».

Ανεξαρτήτως της έλλειψης βασιμότητας των άκρως προσβλητικών της προσωπικότητας μου κατηγοριών, που απέδειξα παραπάνω, σε απάντηση της με αρ. πρωτ. 986/25.7.2012 επιστολής απέστειλα το με αριθ. πρωτ. 1030/28.09.2012 υπόμνημά μου. Συγκεκριμένα αρνήθηκα όλες τις κατηγορίες, ζήτησα να κηρυχθεί αναρμόδιο το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο και την εξαίρεση όλων των μελών που είχαν ήδη συμμετάσχει στη συγκέντρωση των διευκρινίσεων αλλά και στην κατάρτιση της ανακοίνωσης του Ε.Ο.Δ., δυνάμει του άρθρου 15 του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της ΕΣΗΕΑ. Ιδίως δε του κ. Ι. Αποστολόπουλου, οποίος συμμετείχε -εκτός όλων των άλλων- στα γεγονότα της από 23.06.2012 Γενικής Συνέλευσης και καταφέρθηκε προσωπικά εναντίον μου. Λόγω της ήδη αποδεδειγμένης μεροληψίας του σε βάρος μου θα έπρεπε ούτως ή άλλως να εξαιρεθεί δυνάμει του άρθρου 14 εδ. γ του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της ΕΣΗΕΑ, κατά το οποίο «... Από τη σύνθεση του Πειθαρχικού Συμβουλίου εξαιρούνται ... γ) μέλη που προκάλεσαν ή προκαλούν την υπόνοια για προσωποληψία και ειδικότερα αν έχουν με τον εγκαλούμενο ιδιαίτερη φιλία, ιδιαίτερες σχέσεις καθηκόντων ή εξαρτήσεως, διαμάχη ή έχθρα ...». Επιπλέον όρισα, ως είχα δικαίωμα, μάρτυρες τους κ.κ. Κ. Τσουπαρόπουλο (Πρόεδρο του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ), Λ. Ζενάκο και Ε. Κυπραίο (Δημοσιογράφους).

Στις 13.11.2012, όμως, με την αριθ. πρωτ. 1094/13.11.2012 επιστολή του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, οι ίδιοι άνθρωποι⁴ απέρριψαν παμπηφεί το αίτημα μου για εξαίρεση των μελών του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου (δηλ. των ΙΔΙΩΝ)!

Συνεπώς, οι ίδιοι άνθρωποι ανήρτησαν την ανακοίνωση ως μέλη του ΕΟΔ, οι ίδιοι συγκέντρωσαν τις έγγραφες διευκρινίσεις, οι ίδιοι αποφάσισαν την από 25/07/2012 αυτεπάγγελτη πειθαρχική μου δίωξη, επικαλούμενοι ανακοίνωση που οι ίδιοι συνέταξαν, και οι ίδιοι απέρριψαν το αίτημα εξαιρέσεως των ιδίων!!! Είναι σαφές ότι η σε βάρος μου δίωξη παραβιάζει κάθε στοιχειωδώς δημοκρατικό κανόνα κάθε στοιχειωδώς δημοκρατικώς συνεστημένου συλλογικού οργάνου σε ολόκληρο το στοιχειωδώς δημοκρατικό κόσμο.

⁴ Δηλαδή οι κ.κ. Μ. Καραμπατσάκης, Ά. Καρρέρ και Σ. Αναγνώστου και Ι. Αποστολόπουλος

28. Την ίδια ημέρα της δημόσιας ανακοίνωσης του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ, μου κοινοποιήθηκε το από 15.01.2013 απόσπασμα πρακτικού της 73^{ης} Συνεδρίασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συβουλίου που -έκπληξη!- κρίνει εαυτόν αρμόδιο να κρίνει επί της πειθαρχικής δίωξης μου.

29. Προς ακόμη πιο μεγάλη μου έκπληξη, στις 26/03/2013 το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, με την ίδια σύνθεση⁵, άσκησε συμπληρωματική αυτεπάγγελη πειθαρχική δίωξη σε βάρος μου. Χωρίς τίποτα νεότερο, το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο στηριζόμενο κυρίως στις αρχικές διευκρινίσεις και μαρτυρίες, με δίωξε για παραβίαση των άρθρου 7 παρ. 1 εδ. α καταστατικού ΕΣΗΕΑ που προβλέπει «... να ασκούν τη δημοσιογραφία ευσυνείδητα και με καλή πίστη, να τηρούν την επαγγελματική αλληλεγγύη και να δείχνουν διαγωγή, συμπεριφορά και ήθος ανάλογες με το λειτούργημα που ασκούν ...», του άρθρου 22 παρ. 1 εδ. α του Καταστατικού του ΕΔΟΕΑΠ, που προβλέπει ότι «... τον έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης της περιουσίας του ΕΔΟΕΑΠ τον ασκεί 5μελής Εξελεγκτική Επιτροπή. Η σύνθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής είναι αντιπροσωπευτική και συγκεκριμένα από τα 5 μέλη της, τα δύο προέρχονται από την ΕΣΗΕΑ και ανά ένα από τον ΕΠΗΕΑ, ΕΣΗΕΜΘ, και την ΕΠΗΕΘ...» και του άρθρου 6 παρ. 1 εδ. α περ. 1 και 2 του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, που προβλέπει ότι «... Η συναδελφική αλληλεγγύη και ο αλληλοσεβασμός των δημοσιογράφων συμβάλλουν θετικά στις συλλογικές επαγγελματικές επιδιώξεις και στην κοινωνική εικόνα του δημοσιογραφικού επαγγέλματος. Γι' αυτό ο δημοσιογράφος οφείλει : α. Να σέβεται την προσωπικότητα των συναδέλφων του. Να μην εκτοξεύει εναντίον τους ασύστατες κατηγορίες και να αποφεύγει τις προσωπικές αντεγκλήσεις, δημόσια και στους χώρους εργασίας ...».

Συνεπώς, οι ίδιοι άνθρωποι που άσκησαν αυτεπάγγελτως την πρώτη πειθαρχική δίωξη σε βάρος μου, 10 μήνες μετά άσκησαν και συμπληρωματική πειθαρχική δίωξη για τους ιδίους (αβάσιμους) λόγους !!

30. Σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 11 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ «...Τα

⁵ Ήτοι αποτελούμενο από τους κκ Γ. Κούσουλα, Α. Δουλγεράκη, Μ. Καραμπατσάκη, Α. Καρρέρ, Ε. Ανδριανού και Μ. Χριστοφοράτου.

Πειθαρχικά Συμβούλια πρέπει να εκδίδουν τις αποφάσεις τους μέσα σε τρεις μήνες το αργότερο από τότε που κατατέθηκε η έγκληση ή η έφεση. Αν η απόφαση δεν εκδοθεί μέσα σε έξι μήνες, τα μέλη του αντίστοιχου Πειθαρχικού Συμβουλίου χάνουν αυτοδικαίως το αξίωμά τους και δεν μπορούν να θέσουν υποψηφιότητα για το ίδιο αξίωμα στην επόμενη εκλογή. Σε ιδιαίτερα σοβαρές ή δύσκολες υποθέσεις, τα Πειθαρχικά Συμβούλια με ομόφωνη απόφασή τους, μπορούν να παρατείνουν την παραπάνω προθεσμία για ένα ακόμη τρίμηνο...».

Η συμπληρωματική πειθαρχική δίωξη είναι απαράδεκτη και προσχηματική και αβάσιμη, όπως ανέλυσα παραπάνω. Σε κάθε περίπτωση η κωλυσιεργία του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου παραβιάζει τις διατάξεις του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της ΕΣΗΕΑ και δεν μπορεί να καλυφθεί με συμπληρωματικές διώξεις για ψευδείς και αβάσιμους λόγους. Μάλιστα, αν η διαδικασία εφαρμοζόταν σε όλους ανεξαιρέτως, τα μέλη του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου θα έπρεπε να έχουν ήδη χάσει το αξίωμα τους και να μην μπορούν να επανεκλεγούν.

31. Και, βεβαίως, οι ίδιοι άνθρωποι⁶ συμμετείχαν στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, που συνήλθε στις 10.12.2013 και με «δίκασε» για τις σε βάρος μου πειθαρχικές διώξεις, που οι ίδιοι αυτεπαγγέλτως είχαν ασκήσει!! Και είναι αν μη τι άλλο ντροπιαστικό για το σωματείο των δημοσιογράφων, των οποίων ο Κώδικας Δεοντολογίας διακηρύσσει την ανεξαρτησία και αμεροληψία, να λειτουργεί με τη λογική του «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει».

32. Πέραν αυτών, κατά τη διάρκεια αυτής της «διαδικασίας», συνέβησαν κι άλλα πολλά, τα οποία αποδεικνύουν και την ακυρότητα της δίωξης μου και την παραβίαση των στοιχειωδών δικαιωμάτων μου:

(i) Οι προτεινόμενοι από εμένα μάρτυρες εξετάστηκαν -μετά από δική μου παρότρυνση - μόλις την 1.10.2013 ο κ. Λεωνίδας Ζενάκος και την 5.11.2013 ο κ. Μανώλης Κυπραίος, ο οποίος σημειώνω ότι είχε και ο ίδιος χτυπηθεί από την ίδια ομάδα ατόμων και μεταφερθεί στο νοσοκομείο την 23.6.2012,

⁶ Ήτοι αποτελούμενο από τους κκ Γ. Κούσουλα, Α. Δουλγεράκη, Μ. Καραμπατσάκη, Α. Καρρέρ, Ε. Ανδριανού και Μ. Χριστοφοράτου.

(ii) Ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου και παρουσία μου, η κ. Α. Δουλγεράκη, μέλος του, δήλωσε ότι «δέχονται πιέσεις» για τη δίωξη μου,

(iii) Όταν τελικά εξεδόθη -17 μήνες μετά και την αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη- η απόφαση του ΠΠΣ περιείχε σοβαρά λογοκριμένο μέρος μόνο της απολογίας μου, κατά παράβαση κάθε έννοιας Δικαίου ως προς τα δικαιώματα του κατηγορούμενου (άρθρο 22 του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων της ΕΣΗΕΑ),

IV.3 Η απόφαση παραβιάζει την αρχή της αυτοτέλειας των νομικών προσώπων.

33. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του α.ν. 248/1967, ο ΕΔΟΕΑΠ είναι αυτοτελής και αυτοδιοικούμενο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, διεπόμενο από τις διατάξεις περί σωματείων. Κατά συνέπεια, η παρέμβαση πειθαρχικών οργάνων άλλων σωματείων όπως είναι η ΕΣΗΕΑ στα εσωτερικά ζητήματα του ΕΔΟΕΑΠ, συνιστά καθ' αυτήν παραβίαση του δικαιώματος των Ελλήνων να συνιστούν ενώσεις και σωματεία (άρθρ. 12 παρ. 1 Συντάγματος) σε αναφορά τόσο προς το νομικό πρόσωπο όσο και προς εμένα ατομικά. Σημειωτέον δε, ότι κατά το άρθρο 1 του α.ν. 248/1967, αντικείμενο του ΕΔΟΕΑΠ είναι η επικουρική ασφάλιση των συντακτών των εφημερίδων, όχι μόνο των Αθηνών, αλλά και της Μακεδονίας-Θράκης, καθώς και του λοιπού προσωπικού των εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Κατά συνέπεια, τα δυο σωματεία δεν ταυτίζονται ούτε καν ως προς το εύρος των μελών τους και άρα δε νοείται και από την άποψη αυτή, άσκηση πειθαρχικής εξουσίας εκ μέρους του οργάνου του ενός (Πειθαρχικό Συμβούλιο ΕΣΗΕΑ) για συμπεριφορές που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο των διαδικασιών του άλλου.

34. Συνεπώς το ΕΟΔ και η ίδια η ΕΣΗΕΑ δεν είχαν απολύτως κανένα δικαίωμα και απολύτως καμία αρμοδιότητα να με ελέγξουν για τη δράση μου στα πλαίσια του θεσμικού μου ρόλου σε άλλο όργανο.

IV.4. Η απόφαση ως προς την παράβαση του άρθρου 6§1 του Κώδικα

Αρχών Δεοντολογίας του Δημοσιογραφικού Επαγγέλματος εκδόθηκε από αναρμόδιο όργανο.

35. Σύμφωνα με το άρθρο 8 του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας του Δημοσιογραφικού Επαγγέλματος: «Οι υποχρεώσεις των δημοσιογράφων, που απορρέουν από αυτόν τον Κώδικα, δεν συνιστούν περιορισμό της ελευθερίας της έκφρασης. Οι παραβάσεις των υποχρεώσεων αυτών ελέγχονται από τα δύο Πειθαρχικά Συμβούλια, συνεργόμενα σε κοινή συνεδρίαση, μέχρις ότου τροποποιηθεί το Καταστατικό, που θα επιλύσει θεσμικά το θέμα του Εποπτικού Οργάνου του Κώδικα.».

36. Το προβλεπόμενο από τη διάταξη αυτή Εποπτικό Όργανο δεν έχει έως σήμερα συσταθεί.

Συνεπώς αρμόδια όργανα για τον έλεγχο της αποδιδόμενης σε εμένα παράβασης του άρθρου 6§1 του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας του Δημοσιογραφικού Επαγγέλματος ήταν και τα δύο Πειθαρχικά Συμβούλια της αντίδικης, συνεργόμενα σε κοινή συνεδρίαση.

Η υπ' αριθ. 4/2014 απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης, ως προς την εν λόγω πειθαρχική παράβαση, εκδόθηκε από αναρμόδιο όργανο και είναι για το λόγο αυτό ακυρωτέα.

V. Όλως επικουρικώς, καταχρηστικότητα της απόφασης

V.1. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

37. Οι πειθαρχικές ποινές, που παρανόμως μου επεβλήθησαν -σωρευτικά μάλιστα- παραβιάζουν ευθέως την αρχή της αναλογικότητας, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος ως γενικό μέτρο και αυτοπεριορισμός στους περιορισμούς των δικαιωμάτων και εκφράζεται και στο πεδίο του ιδιωτικού δικαίου μέσω του άρθρου 281 ΑΚ.

Συγκεκριμένα, στην αδόκητη περίπτωση που ήθελε κριθεί ότι οι καθ' όλα νόμιμα ενέργειες μου συνιστούσαν πειθαρχικό παράπτωμα (το αρνούμαι) η συνολική ποινή που μου επιβλήθηκε είναι κατά πολύ βαρύτερη της ποινής που έπρεπε να μου επιβληθεί -συνεκτιμημένης της βαρύτητας του παραπτώματός- και,

συνεπώς, κατά την άσκηση της πειθαρχικής καθ' εμού εξουσίας από τα αναρμόδια όργανα της ΕΣΗΕΑ, έγινε υπέρβαση των ορίων της καλής πίστης και των χρηστών ηθών ή και του σκοπού στον οποίο αποβλέπει η πειθαρχική εξουσία.

38. Σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 1 του καταστατικού της ΕΣΗΕΑ «οι ποινές που επιβάλλουν τα Πειθαρχικά Συμβούλια, ανάλογα με τη βαρύτητα του πειθαρχικού παραπτώματος, είναι:

- α) Απλή επίπληξη.
- β) Επίπληξη με ανάρτηση της αποφάσεως στους χώρους εργασίας.
- γ) Ανάκληση στην τάξη.
- δ) Προσωρινή διαγραφή μέχρι έξη μηνών.
- ε) Προσωρινή διαγραφή έξη μηνών μέχρι δύο ετών.
- στ) Οριστική διαγραφή.»

39. Ωστόσο, και σε πρώτο και σε δεύτερο τα αναρμόδια πειθαρχικά όργανα της ΕΣΗΕΑ επέλεξαν να μου επιβάλλουν -εντελώς παρανόμως- την ποινή της διαγραφής μου, για 18 μήνες!! Η ποινή αυτή, η οποία με αδικεί κατάφωρα, είναι υπέρμετρα επαχθής και επουδενί εξυπηρετεί τα συμφέροντα και τους καταστατικούς σκοπούς της αντίδικης. Μάλιστα, συνεπεία της διαγραφής μου έχω απολέσει της ιδιότητας μέλους της ΕΣΗΕΑ και στερούμαι του δικαιώματος συμμετοχής μου στις επικείμενες αρχαιρεσίες του ΕΔΟΕΑΠ, οι οποίες πρόκειται να διεξαχθούν την άνοιξη του 2015, όπως αναλύεται κατωτέρω, αλλά και της ίδιας της ΕΣΗΕΑ.

V.2. Συνδικαλιστική δίωξη - παραβίαση δικαιώματος εκλέγεσθαι

40. Την καταχρηστικότητα της πειθαρχικής μου δίωξης καταδεικνύουν και τα εξής:

A) Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 16 του καταστατικού της ΠΟΕΣΥ προκειμένου να συμμετάσχω στο 7ο τακτικό Πανελλαδικό Συνέδριο της ΠΟΕΣΥ θα πρέπει να έχω εκλεγεί ως αντιπρόσωπος της ΕΣΗΕΑ από γενική συνέλευση των μελών της που συγκαλείται για το λόγο αυτό.

Ειδικότερα ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 16: «1. Το Πανελλαδικό Συνέδριο συγκροτείται από τους αντιπροσώπους των Ενώσεων - μελών της ΠΟΕΣΥ, που έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές υποχρεώσεις τους προς αυτήν σύμφωνα με το άρθρο 13 του Καταστατικού. 2. Οι αντιπρόσωποι για το Πανελλαδικό Συνέδριο της ΠΟΕΣΥ εκλέγονται από τις Γενικές Συνελεύσεις των τακτικών μελών των Ενώσεων-μελών της, με μυστική με ψηφοδέλτια ψηφοφορία και με το σύστημα της απλής αναλογικής, με βάση τον αριθμό των μελών της Ένωσης που ψήφισαν και με πάγιο εκλογικό μέτρο τον αριθμό είκοσι πέντε (25)... 4. Οι αντιπρόσωποι-σύεδροι πρέπει να έχουν εκλεγεί κατά την τελευταία πριν από το Συνέδριο Γενική Συνέλευση της Ένωσης-μέλους, στην ημερήσια διάταξη της οποίας υπήρχε θέμα εκλογής αντιπροσώπων για το Πανελλαδικό Συνέδριο της ΠΟΕΣΥ και πάντως δεν πρέπει να έχει λήξει η θητεία τους κατά το Καταστατικό της Ένωσης τους.».

Β) Κατά τα άρθρα 15 και 26 του καταστατικού του ΕΔΟΕΑΠ, προκειμένου να συμμετάσχω στο Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ θα πρέπει να έχω εκλεγεί ως αντιπρόσωπος της ΕΣΗΕΑ από γενική συνέλευση των μελών της που συγκαλείται για το λόγο αυτό.

Ειδικότερα ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 15: «Ο ΕΔΟΕΑΠ διοικείται από εννεαμελές Διοικητικό Συμβούλιο..... Τα εννέα μέλη του ΔΣ του ΕΔΟΕΑΠ που αντιπροσωπεύουν τις τέσσερις Ενώσεις, εκλέγονται από τις Γενικές Συνελεύσεις των οικείων Ενώσεων και στην έδρα τους, με πλειοψηφία, για διετή θητεία, σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 26 του παρόντος Καταστατικού.....».

Άρθρο 26: «1α) Η καθεμία από τις τέσσερις ενώσεις ΕΣΗΕΑ, ΕΠΗΕΑ, ΕΣΗΕΜΘ και ΕΠΗΕΘ σε Γενική Συνέλευση των μελών της, την οποία συγκαλεί ειδικά γι' αυτόν τον σκοπό, σε ημέρα που καθορίζεται από τον ΕΔΟΕΑΠ και σύμφωνα με τα όσα ορίζονται παρακάτω, εκλέγει τους εκπροσώπους της, όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του παρόντος Καταστατικού,.....»

Πρόθεση των Πειθαρχικών Συμβουλίων της αντίδικης, τα οποία εκτελούσαν εντεταλμένη υπηρεσία, ήταν η -δια της προσωρινής διαγραφής μου- απώλεια της ιδιότητας μέλους της ΕΣΗΕΑ και η παρεμπόδισή μου να συμμετάσχω

στη Γενική Συνέλευση και να θέσω υποψηφιότητα ως εκπρόσωπός της στις επερχόμενες αρχαιρεσίες αφενός της 17ης και 18ης Σεπτεμβρίου 2014 για την εκλογή αντιπροσώπων για το 7ο τακτικό Πανελλαδικό Συνέδριο της ΠΟΕΣΥ, και αφετέρου της άνοιξης του 2015 για την ανάδειξη του Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ.

Πρόκειται επί της ουσίας για άδικη και επονειδίστη συνδικαλιστική και πολιτική μου δίωξη υπό το μανδύα της πειθαρχικής. Η αντίδικη με τις αποφάσεις των πειθαρχικών της συμβουλίων επεδίωξε όχι το σωφρονισμό μου, αλλά αποκλειστικά τον αποκλεισμό μου από τις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη των αντιπροσώπων για το 7ο τακτικό Πανελλαδικό Συνέδριο της ΠΟΕΣΥ και του ΔΣ του ΕΔΟΕΑΠ. Επιδίδεται σε έναν αισχίστου είδους συνδικαλιστικό πόλεμο εναντίον μου, χρησιμοποιώντας ποταπά μέσα και παραβιάζοντας κατάφωρα το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι το οποίο εκπορεύεται από το συνταγματικώς κατοχυρωμένο με το άρθρο 12Σ δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι.

VI. Αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινώς εκτελεστής. Επικουρικός αίτημα αναστολής εκτέλεσης της απόφασης περί διαγραφής μου μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της παρούσας.

41. Ως ανέπτυξα και υπό V.2 η κίνηση της εναντίον μου πειθαρχικής διαδικασίας και η εντέλει πειθαρχική μου καταδίκη εξαρχής στόχευσαν σε ένα και μοναδικό επαίσχυντο σκοπό: την παρεμπόδισή της εκλογής μου ως αντιπροσώπου της ΕΣΗΕΑ στο 7ο τακτικό Πανελλαδικό Συνέδριο της ΠΟΕΣΥ, καθώς και της επανεκλογής μου στο Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ.

Σύμφωνα με την από 1.9.2014 ανακοίνωση της Εφορευτικής Επιτροπής της, με την οποία προκηρύσσει τις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη των αντιπροσώπων για το 7ο τακτικό Πανελλαδικό Συνέδριο της ΠΟΕΣΥ, οι υποψηφιότητες θα υποβληθούν γραπτά προς τη Γραμματεία της Ενώσεως μέχρι την Πέμπτη, 11 Σεπτεμβρίου 2014 στις 15.00. Μετά την ημερομηνία και ώρα αυτή ΚΑΜΙΑ υποψηφιότητα δεν θα γίνει δεκτή! Ωστόσο, λόγω της προσωρινής διαγραφής μου από την αντίδικη δεν θα μπορώ σύμφωνα με τα υπό V.2

αναφερόμενα να συμμετάσχω στις αρχαιρεσίες.

42. Περαιτέρω, ήδη διανύω την έβδομη θητεία μου ως μέλος του Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ, η οποία αναμένεται να ολοκληρωθεί τον Μάρτιο του 2015, οπότε και θα προκηρυχθούν αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Ωστόσο, λόγω της προσωρινής διαγραφής μου από την αντίδικη δεν θα μπορώ σύμφωνα με τα υπό V.2 αναφερόμενα να συμμετάσχω στις αρχαιρεσίες. Από τον όγκο των υποθέσεων που διαχειρίζεται το Πρωτοδικείο Αθηνών πιθανολογείται βάσιμα και ρεαλιστικά ότι δεν αναμένεται να έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της παρούσας έως τον Απρίλιο του 2015, οπότε και θα λάβουν χώρα οι αρχαιρεσίες για το Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ.

43. Πέραν των ανωτέρω, ως μέλος της αντίδικης, αποτελώ κατά το άρθρο 3 παρ. 1 του καταστατικού του ΕΔΟΕΑΠ και ασφαλιζόμενο μέλος αυτού και συγκεκριμένα ως συνταξιούχος. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 13 παρ.1α και 14 του καταστατικού, λόγω της ιδιότητάς μου ως συνταξιούχος, λαμβάνω από τον ΕΔΟΕΑΠ μηνιαία επικούρηση ύψους 579 € και μου παρέχεται επίσης ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη. Η προσωρινή διαγραφή μου από την αντίδικη δημιουργεί για εμένα άμεσο κίνδυνο διακοπής των ως άνω παροχών του ΕΔΟΕΑΠ, καθώς ως μη μέλος της ΕΣΗΕΑ δύναται να θεωρηθεί ότι δεν είμαι και μέλος του ΕΔΟΕΑΠ.

44. Επιπλέον σύμφωνα με το καταστατικό της ΕΣΗΕΑ το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να διαγράψει ένα μέλος που τιμωρήθηκε από το Πειθαρχικό Συμβούλιο τρεις φορές, στη διάρκεια ενός 12μήνου ακόμη και με επίπληξη.

Ήδη έχει εκκινήσει από το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της εναγομένης μια ενορκηστρωμένη δεύτερη καταδίκη μου, καθώς έχει ήδη έχει ασκηθεί σε βάρος μου νέα αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη από τα ίδια πάλι πρόσωπα τα οποία επιχειρούν να με καταδικάσουν πάλι, αυτή τη φορά για απαντητικό κείμενο, που απέστειλα σε συνάδελφο πρώην Πρόεδρο του ΕΔΟΕΑΠ! Είναι καταφανές ότι τα μέλη του Πειθαρχικού Συμβουλίου επιδιώκουν να καλυφθούν πίσω από της συγκεκριμένη πρόβλεψη και να με οδηγήσουν άμεσα σε οριστική διαγραφή.

45. Δεδομένων των ανωτέρω, προς άρση της ως άνω ανηκέστου βλάβης

μου, καθώς εκτός του ότι με τέτοιες εμπαιθείς εναντίον μου συνδικαλιστικές συμπεριφορές κινδυνεύω:

- (i) να απολέσω το δικαίωμα του εκλέγεσθαι,
- (ii) να μείνω και χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη αλλά και
- (iii) να διαγραφώ οριστικά από την εναγομένη,

νόμιμος λόγος συντρέχει να κηρυχθεί κατ' άρθρο 908 ΚΠολΔ η επί της οποίας η παρούσα απόφαση προσωρινά εκτελεστή, άλλως και επικουρικός να ανασταλεί η εκτέλεση της υπ' αριθ. 4/2014 απόφασης του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης και της ενσωματωμένης σε αυτήν υπ' αριθ. 25/2013 απόφασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της παρούσας αίτησης - προσφυγής μου, και σε κάθε περίπτωση να μου χορηγηθεί προσωρινή διαταγή που να αναστέλει την εκτέλεση της υπ' αριθ. 4/2014 απόφασης του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης και της ενσωματωμένης σε αυτήν υπ' αριθ. 25/2013 απόφασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης, μέχρι την έκδοση απόφασης επί της παρούσας αίτησης - προσφυγής στα πλαίσια της προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης (ΚΠολΔ 731, 732) όπως συνέβη στις περιπτώσεις άλλων συναδέλφων μου και ενδεικτικώς στις περιπτώσεις των κ.κ. Αθανάσιου Τσεκούρα και Χρήστου Παναγόπουλου.

Για τους λόγους αυτούς

και όσους προσθέσω νομίμως και εμπροθέσμως, όπως επιφυλάσσομαι,

και με την επιφύλαξη κάθε δικαιώματος και κάθε αξίωσής μου, όχι μόνον όσων ρητώς και ενδεικτικώς αναφέρω παραπάνω,

αιτούμαι

κατά παραδοχή της παρούσας:

(α) να ακυρωθεί η ως άνω υπ' αριθ. 4/2014 απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης και της ενσωματωμένης σε αυτήν υπ' αριθ. 25/2013 απόφασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης, άλλως και επικουρικός να αναγνωρισθεί η ακυρότητα τόσο της πρώτης

όσο και της δεύτερης από τις προαναφερθείσες αποφάσεις, και να καταδικαστεί η αντίδικη στη δικαστική δαπάνη,

(β) να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί, άλλως και επικυρικώς να διαταχθεί η αναστολή της εκτέλεσης της ως άνω, υπ' αριθ. 4/2014 απόφασης του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης και της ενσωματωμένης σε αυτήν υπ' αριθ. 25/2013 απόφασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης έως την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της παρούσας αίτησης- προσφυγής,

(γ) σε κάθε περίπτωση, να μου χορηγηθεί στα πλαίσια της προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης (ΚΠολΔ 731, 732) προσωρινή διαταγή για την αναστολή της εκτέλεσης της υπ' αριθ. 4/2014 απόφασης του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης και της ενσωματωμένης σε αυτήν υπ' αριθ. 25/2013 απόφασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της αντίδικης, μέχρι την έκδοση απόφασης επί της παρούσας αίτησης - προσφυγής, και

(δ) να καταδικαστεί η αντίδικη στη δικαστική μου δαπάνη.

Επιμελητής να επιδώσει αντίγραφο της παρούσας στην αντίδικη, καλούμενη σε συζήτηση της παρούσας όταν και όπου θα ορισθεί παρακάτω.

Αθήνα, 8 Σεπτεμβρίου 2014

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΑΛΕΞΙΟΣ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ